

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYELET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulimka Sándor.**Szerkesztőség és kiadóhivatal:**

Sz.-Somlyón, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is czimzendők.

Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Az E. M. K. E. estélye.

(G—s.) Nehány nap múlva városunk lélekemelő ünnepélynek lesz színhelye. Az ős Magura lábánál tova nyuló házsorok között a lelkesült-ség örömhanga fog fölhangzani. Igen, mert közeleg az a nap, mi reánk nézve magyarokra az időnek teljességét jelenté; az a korszak: „midőn a Megváltó a Genezáreth partja helyett ott jár a Duna, Tisza partjain“, az az időpont, mely a szenvedélyeket a lelkesülés szent tüzeiben olvasztva föl, évszázadokra bevilágít a távoli jövőbe. Közeleg márczius 15-ike s e napon országoszte mint a negyven év előtti multnak meg nem gyöngült viszhanga a fölzsabadult gondolat, szó, tett, hazafias lelkesültség diadalmi éneke fog végig zengeni. Fölhangzik Tyrteuszunk dala Alföld síkjain s visszacsengenek reá az ős Kárpátok havas homlokai. Melegebben dobbannak a szívek, lehull a kézről a bilincs s elröppen ajkainkon egyik újabb költőnk lelkes szózata:

„Az a vér, mely riadalmát átérzé:

Nem vált bennünk ma napság sem penészsze!

Szent szabadság! Megharcolták csatádat!

Mi sem leszünk nálatok ti nagy árnyak

Gyengébbek és gyávábbak!“ . . .

E napon tehát városunk is ünnepel. Kifezést ad azon érzelmeknek, melyek széles Magyarországon egy közös dobbanásban egyesítik s szíveket s egy közös himnus imahangjait zendítik el az ajkakon!

A sz.-somlyói kaszipó választmánya, mely a tavaly vette kezébe az ügyet, az idén is a nagy naphoz méltóan fog ünnepélyt rendezni a színház helyiségében. Az E. M. K. E. szilágy-megyei fiókja szintén megragadta az alkalmat

TÁRCZA.

A nagytiszteletű ur árvái.

— Beszély. —

Irta: **Kanissay Endre.**

(Folytatás.)

A nagytiszt. ur igen tekintélyes összegig biztosítván leánykáját, gazdag jövedelme nagyrésztét jótékony célokra költé s különösen gondja volt a főiskola szegényebb tanulóira, sohaem feledvén azt, hogy ez „alma mater“ kebelén neveltetett fel ő is segélyiyl, mint szegénysorsu gyermek — s esze, szorgalma folytán később ez „alma mater“ Magyarhon legnagyobb és leggazdagabb főiskolájának igazgatója lett nagy tekintéllyel és gazdag jövedelemmel.

A nagytiszt. asszony azonban a kis Juliska hozományát folyton, minden néven nevezhető forrásból növelni akarván, nem volt inyére férje generózitása, — minthogy azonban férjét szerette, nem mutatta nem tetszését, sőt inkább egyéb uton igyekezett megtakarítani azt, a mit férje másra költött.

Az előszobából már látta, hogy férje egy utacsavargót hoz megint s bár az efféléket megszokta, mindazáltal most mégis megütődve várta őket, mert ilyen rongyos koldus gyereket sohasé hozott még magával.

— No jer kis fiam, ülj le ide melegedni a konyhába. Kedves feleségem, légy szíves egy kis meleg ételt adni ennek az utcakerülőnek, nincs sen-

s elhatározta, hogy e nap estélyén, a nemzeti ujjászületés magasztos emlékinnepe Sz.-Somlyó város és vidéke hazafias érzelmű polgáraihoz fordul s e hazafias célu egyesület vagyona gyarapítására igénybe veendi filléreiket. Nemesebb célra aligha áldozott még valaki, mint erre, mely a „művész-estén“ gazdag szellemi élvezetben fogja részeltetni a közönséget.

Városunk s kerületünk orsz. képviselője s az E. M. K. E. szilágy-megyei fiókjának elnöke br. Bánffy György ur ő méltósága jelenléte s közreműködése már előre is garantirozza az estély sikerét. Valóban jól esik látni s tapasztalni azon hazafias jó akaratot, mi e fiatal főúr részéről oly sok irányban nyilvánul s mit ekklatánsul igazol lapunk szerkesztőjéhez intézett következő sürgönye is:

„Márczius tizenötödiki hangversenyen örömmel és készséggel működöm közre játékkal. Hírlap számára küldök néhány sort. Bánffy György.“

Nem utolsó szellemi élvezettel kecsegtet a „Szilágy-Somlyó“ szerkesztősége által előadandó „Eleven Hírlap“ is. A nélkül, hogy a „propria laus sordet“-féle elvet megsértenők, ígérhetjük, hogy ez oly kellemes szórakozást fog nyújtani, mi provinciális városokon ritkítja párját. Az ország legnevezetesebb írói és társadalmi emberei fognak szólni a közönséghez a legzeneibb hangvívón: ifjú lányok bíbor ajkain. A szerkesztőség ez eszméje neves írók köreiben is osztatlan helyeslésre talált.

Ime a márczius 15-iki emlékünnepe programja főbb vonásokban. Azt hisszük, hogy nem ringatjuk illusiokban magunkat akkor, mikor úgy az erkölcsi, mint anyagi sikerre a szent cél érdekében bizton számot tarthatni velünk. Bennünk meg van az igyekezet és akarat s ez már félig garantiája a sikernek.

kie a világon. Aztán hivasd el az öreg Katránét, viseltes ruhaneműimből hadd szabjon neki egy öltöző ruhácskát.

— Te pedig, — szolt a szolgálóhoz fordulva — melegíts vizet s a nagy teknőben takarisd ki ezt a kis fiut, — s ezzel kézen fogta a kis Pistát s Juliskáját, vitte be őket tanuló szobájába, hogy a napi leckeórát végezze velők.

A nagytiszt. asszony fejcsóválva bár, teljesítette a vett utasításokat.

Másnap reggel a koldus csavargó fiu ugy nézett ki, mintha skatulából került volna elő, ugy hogy még a nagytiszt. asszony is gyönyörködött benne s azon tettevel pedig, hogy a reggelihez való tejet — a cseléd kifordulván valamiért — az inyenc kandur lakmározásától megmentette, ügyességéért és gondosságáért ékes dicséretet nyert a nagytiszt. asszonytól.

Reggeli után „ad audiendum verbum“ rendeltetett.

— Hát édes fiam, mielőtt elbocsátanálak, ülj le ide erre a székre — s beszéld el, hogy ki is vagy te, hogy hívnak s most ha elmégy mit szándékszol csinálni?

— Én nem tudom hogy hívnak, mi a nevem, ugy szolitanak a többiek, hogy a „kis rongyos zsidó fiu.“ Apámat nem ismertem, valami három éve, hogy anyám meghalt a kórházban, engem a városi urak egy emberhez rendelték, de onnan eljöttem, mert rosszul bánt velem s azóta itt vagyok a városban.

— Hát aztán mit csinálsz itt?

— Hát semmit!

— Kóborogsz ugy-e? a jövő-menőket megállítod alamizsnáért? Tudod-e, hogy a ki így nő fel, ab-

Hogy korszakalkotó dolgot nem viszünk véghez, azt tudjuk. De azt is tudjuk, hogy tehetségünk arányában igaz lelkesedéssel igyekezzünk a faji összetartást, a dicső aspirációk nevelését, a hazafias lelkesedést fejleszteni és emelni. És erre most a megvénhedett XIX. század végső éveiben, midőn egy bekövetkezhető világ-katasztrófának hideg lehet szinte-szinte érezzük, midőn határainkon vad hordák lovainak patkója csörög, — szükség van, mint a harcmezőn nyugvó katonának a vészjelző harsonára.

Föl tehát hazafias polgárok! A „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség“ a népek e szentháromságának specifikus magyar nemzeti ünnepén, hordjátok filléreteket az E. M. K. E. perselyébe, eme nemzeti takarékpénztárba, melyben minden garas az unokáknak a nemzeti nyelv, műveltség, honszeretet isteni kamatait jövedelmezendi. Föl! S midőn Magyarország síkján, halmán a híres nemzeti eskü szent hangjai végig szállanak: mi is mutassuk meg, hogy nem csak a csillogó frázisok emberei, hanem a hazafias tettek férfiai is vagyunk s ha a lelkesedés mánorában összezsenedül a vén bérclünk borával telt kehely: az a piros jó kedv hirdesse hazánk felvirulásának dicső hajnalát.

Az öngyilkosság öntudatosságáról.

— Két közlemény. —

II.

Ha csak elmebetegnek ölhetik meg magukat, miért büntették az öngyilkosságot? Hiszen örült sem bünt, sem erényt nem gyakorolhat. Vagy miért sürgetik a törvények, hogy az öngyilkossági kísérleten rajta ért egyéneket a hatóság tettök oktalanságáról meggyőzze s nekik jó tanácsal szolgáljon? Meg-

ből dologkerülő, csavargó, tolvaj lesz, a társadalom átka, a kit nem szeret senki, mert ő sem szeret senkit s a kit teljes életében üldözi a törvény? De te ennek nem vagy oka, elhagyatott állapotodban nem vagy képes magadon segíteni. Az isteni gondviselés vezetett tegnap az én utamba, száz meg száz ember elmehegett volna melletted, szerencsétlen helyzetetted senki se tette volna megfigyelése tárgyává s a nyomorból senki sem vett volna ki. Látod ott azt a nagy épületet? Száz meg száz szegény gyermek jár oda, hogy a mi segítségünkkel emberekké képezzék magukat. Én vagyok ennek az iskolának igazgatója, — nyugtom nem lenne soha, ha tégedet szólnak eresztve, — csavargónak elbocsátanálak. Fogadd meg az én szómat, nagy ur, gazdag ember lehet még belőled, ha magad igen jól viseled. Én gondoskodni fogok addig míg te arra képes nem leszel, minden szükségedről, — légy tanuló; az iskolában igen sok pajtásra találsz, azokkal barátkozzál, a kik jó magaviseletű szorgalmas tanulók. Bármilyen fennakadásod lesz, csak fordulj hozzám. Aztán neked neved sincs, ugy vettem észre te nem is mi közülünk való vagy, tehát ki kell keresztelkedned; leszek én keresztapád, feleségem keresztanyád, az a kis fiu is árva, és keresztfiam, a ki most az iskolába ment. Keresztneved lesz Elemér. Tegnap mikor jó sorsod utamba vezetett, mint a kalendáriumban látható Elemér napja volt; minthogy pedig sok Elemér van a világon, megkülönböztetésül vezetékneved Villám leend, mint hogy a villámcsapás vonta figyelmemet reád. Megvagyok győződve róla, hogy az isteni gondviselés vezetett téged az én utamba s ugy érzem, hogy valami belső sugalat érted engem tesz felelőssé. Nos, mit szölsz hozzá?

A fiunak figyelmét az egész szelid, atyai be-

érti ezt az örült? Vagy miért tesz különbséget az orvosi tudomány öntudatos és öntudatlan állapotban elkövetett gyilkosságok közül? Hiszen ha minden öngyilkos örült: egy sem lehet öntudatos állapotban. Vagy miért fogadja az öngyilkosság okai közé a statisztika a családi viszályokat, a szegénységet, a munkahiányt, a szegényérzetet, a becsület elvesztését, vagy a büntetéstől való félelmet, stb? Hiszen ha egy öngyilkos sem élhet szabad akaratával és eszével akkor az öngyilkosság okai gyanánt csak az elmebetegségek szerepelhetnek! Valóban, szelid kifejezéssel élve elfogultaknak kell neveznünk azokat, kik kétségbe vonják a lehetőséget, hogy az ember öntudatosan vághatja el élete fonálát. A gyakorlat számos példát szolgáltat állításunk igazolására.

Egy 18 éves polgárleány N. városban nénjénél volt, kinél oly kemény bánásmódban részesült, hogy halálra határozta el magát. 1875. aug. 2-ikán valóban a Dunába ugrott. Midőn azonban az életmentőt megragadta, hangosan kiáltott, hogy eressze őt meghalni. Rögtön a város kapitánya elé vezetett, bevallotta, hogy ő teljes öntudattal ugrott a folyóba.

A szándékos öngyilkosságot bizonyíthatják még a következő körülmények:

Ha valaki különös előkészületeket tesz, rendezí pénzvisszonyait, bucsut vesz levélben rokonai és ismerőseitől, vagy barátjait levélben szívessegekre kéri, közvetlen halála előtt végrendeletet tesz, kedveltjeinek emlékeket, vagy levelet hagy hátra, melyben öngyilkosságát indokolja.

St. Demisben két katona lett öngyilkossá. Az ajtó belül be volt zárva s a szerencsétlenek egymás átellenében ülve találtattak, lábaiknál pedig a kilótt pisztolyok heverték. Az asztalon két levél volt, melyekből figyelemre méltók a következő sorok: „Semmi fontos okunk sem volt önéletünk erőszakos lerontására. De a szomorú gondolat, hogy a lét néhány pillanatát élvezvén ezt örökké kénytelenek leszünk nélkülözni, azon elhatározásra birt minket, hogy a végzet kényszerhatalmát szabad cselekedtünkkel megelőzzük. Az életuntság az egyedüli ok, mi az életről való lemondásra indított.”

Grünhut Adolf budapesti lakos, magánzó, nőtlen 68 éves, ki előbb tanító volt, vagyoni bukás következtében agyon lötte magát. Hátra hagyott levelében többi között ezeket írja: „Azt mondják, hogy minden öngyilkos örült. Én úgy érzem, hogy nem vagyok az. El tudnám mondani az eszmék kifejlődésének történetét Platótól Kantig... Az öngyilkosság inkább az Istenben való hit hiánya, mint elmeháborodás. — Egy félóra mulva több metaphysikai ismerettel fogok birni, mint valamennyi német professor.”

A szándékos öngyilkosság mellett bizonyít még: ha valaki oly ügyesen palástolja öngyilkossági szándokát, hogy legkisebb gyanut sem ébreszt senkiben, és a gyilkos fegyvert, vagy a mérget a legelrejtettebb helyeken őrzi.

Ha az öngyilkosságot oly találékony módon hajtja végre, hogy ebből bizton következtethetünk józan állapotára. Midőn pl. valami vízbe ugrik, és előbb zsebeit kavicsokkal megtölti, vagy két hüvelykujját összeköti, hogy ne uszhassék. A hid parkányzatán ülve lövi meg magát, hogy vízbe essék és menekülése lehetetlen legyen. — A fejének szegezett puszkát a töltővessző, zsinag, vagy lábujj hegyével süti el. — Ha az erdőben felakasztja magát, de előbb

széd alatt csak az ragadta meg, hogy többé nem kell utszélen, hidak alatt dideregni a sötét lucskos hideg éjszakákon keresztül, sem pedig koplalni, sőt még sok pénze is lehet valaha, s ezért cserébe csak tanulni kell, — örömkönnyei között nyilvánítá beleegezését.

A nagy. ur mint régi paedagógus, nem hagyta figyelmen kívül, hogy Elemér urfiban azt a rozsvért, mely benne megromlott, azt a kőborgási hajlamot nemesíteni kell, s ezért hetenkint kétszer saját házához hívatta föl a kollégiumból a hol lakott s ott lehetőleg igyekezett a nemes ambíciót benne felkeltetni, vad szenvedélyeit, apró cseprő faragatlanságait fékezni, simítani.

A kis Pista és Juliska szinte barátságukba fogadták, s a lecke órák után együtt játszadoztak.

A gyermek lelke, jelleme, szóval egyéniségének kinyomata sehol sem tűnik úgy ki, mintha azt játékközben megfigyeljük.

Jól tudta ezt a nagy. ur s épen azért a gyermekek játékát mindig figyelemmel kísérte s ha látta, hogy valamelyik önző vagy durva, vagy a másik játékát irigységből elrontja: rögtön maga elé hívatta őket, s lehetőleg igyekezett szívökre beszélni a tiszta erkölcs, jó magaviselet nemes virágait föl fakasztani szívökben.

Pista és Juliska, mint a kik az ő családi körében szívták magukba a tiszta erkölcs, a szép, jó és nemes iránti fogékonyságot, mind játékokban, mind magaviseletükben kifogástalanok voltak, de Elemér urfi, — az maradt a régi.

fahéjból kötelet készít s ezt megszírozza, hogy nyakát annál jobban szorítsa.

Továbbá: ha első kísérlete nem sikerül, más gyilkos eszközökhöz folyamodik.

Ha több töltött pisztolyt visz magával, vagy több golyót rőpít testébe.

Ha széngörbe fullasztja magát miután előbb a szénnel telt medencét kellően elhelyezte, az ajtókat és ablakokat gondosan elzárta.

Az említett tudósok balga állításait leginkább meghazudtolja a lelkiismeret, a bánat és töredelem gyakorlása, a megtérés. Mert ezek, mint az ember öntudat tényei, az akarat szabadságáról tanuskodnak. A tudományos világ elfogadja, hogy a társadalmi, vallási, erkölcsi, stb. viszonyok befolyást gyakorolnak az emberi cselekményekre. De ezek korántsem bírnak a változhatlan természeti törvény jogerejével; sőt ellenkezőleg, ezek befolyása mindig az egyén szellemi műveltségének fokától van föltételezve. Minél műveltebb az egyén, annál függetlenebb lehet cselekedeteik gyakorlásában, és minél kevésbé művelt, annál inkább simul bizonyos ténykedéseiben a körülményekhez.

A nagy természetben vannak szükségképen törvények, melyek az oktalan anyagi világot kormányozzák; de az erkölcsi s szellemi világban a szabad akarat kivonhatja magát az erkölcsi rend törvényei alól, vagyis az ember öntudatosan határozhatja el magát a bűn, vagy az erény gyakorlására. Ha ezer követ hengerítke le a hegy tetejéről, a nehézkedés törvényénél fogva az anyagvilág részei kivétel nélkül tova fognak gurulni. De ha ezer embert képzelek bármily külső befolyások alatt, a szükség képesség ily nemű törvényének egy sem lesz alávetve és ábrándnak kellene nyilvánítani a felfogást, mely oly törvényt fogad el, hogy amaz ezer ember közül épen tiznek meg kell ölnie magát. Milyen lehetne igazolni ily törvény létét és annak ily nemű befolyását a szabad akaratra?

A bűntények csoportosításában az erkölcsök elfajulásáról, a szabad akaratról lehet szó, de távolról sem ily szükségképeni törvényekről. Az ember mindig felelősségre vonható, ha bűntényt követ el, vagy életének öntudatosan véget vet.

Ugyanazért az egyház eszszerűen jár el, midőn az öntudatlan és öntudatos állapotban elkövetett öngyilkosság között különbséget tesz, ugyancsak a közvélemény is, mely az ő eljárása nyomán az első kiementi, utóbbit pedig hibáztatja.

Szóval: az öngyilkosság oly tett, melylyel az ember öntudatosan és szabadon szerzi meg könnyelműségének a diadalt saját kötelességérzete fölött. Vagyis: az ember önmagáról eszmélve s eszének teljes birtokában is lehet öngyilkossá.

Murányi V. Anna.

A márczius 15-ike városunkban.

A nemzeti újászületés nagy napjának ünnepélyét, annak negyven éves emlékére nálunk a múlt évhez hasonlóan az idén is a casino egy-let fogja rendezni. A program keves változtatással a múlt évi marad, c-upán a fáklyásmenet marad el, a mennyiben este az E. M. K. E. szilágymegyei fiókja rendez ünnepies estélyt,

Egyszer játszás közben a nagytiszt. asszony salonjába becsalta a nagy cirnos macskát s ott a földig érő nagy tükör elébe állította. A cirnos pedig ellensége lévén minden néven nevezetű vetélytársnak, saját magát látván a tükörben, azt hitte, hogy a szövetség kerékgyártóék kandurja, a féltékenység felbőszültségével ugrott neki s a drága nagy salon tükör millió darabokba törve, csörömpölve hullott alá.

Elemér urfi kerekét oldva, a gyanu először a kis Juliskára esett, mint a ki leginkább szokta volt becézni a cicusokat, hogy talán vigyázatlanságból ő hagyta a cirmost a salonban, de a kis Juliska alibiét igazolta Pista, mert midőn a katasztrópha történt, épen a kertben játszottak, Elemér pedig sietőségében zsebkendőjét a salonba feledve, kitűnt a turpisság. Elemér urfi a családi konferencia előtt tagadta a dolgot, de később a bizonyítékok egész halmaza voxolván ellene, a nagytiszt. ur által hatalmas erkölcsi praedikáció kíséretében szigoruan megdorgáltatott, — ellenben a nagytiszt. asszony vigasztalhatatlan lévén, kijelentette, hogy ezentul Elemér hetenként csak egyszer jöhet át s ha legkisebb stikket teszen, a cimeres kapu örökre bezáródik mögötte.

(Folyt. köv.)

melynek jövedelme az egylet pénztárába foly be.

A programdélelőtt a következő lesz:

1. Ünneplés levonulás a casino helyiségeiből a különböző egyletekkel és testületekkel a színház helyiségebe.

2. Elnöki megnyitó beszéd; tartja Réner Albert casinói elnök ur.

3. Hymnus. Előadja a helybeli dalkör.

4. „Kossuth Lajoshoz”, Ormódy Bertalantól; szavalja Gál János ur.

5. Felolvasás. Tartja Csák Alajos gimnáziumi igazgató-tanár.

6. „Március 15.” Hamvai Sándortól. Szavalja Szentimrey István gimnáziumi tanár.

7. Szózat. Előadja a helybeli dalkör.

*

Az estély programja:

1. „A magyar nőklöz.” Alkalmi költemény; írta Boér Miklós. Szavalja Józsa Anna kisasszony.

2. Zongorajáték, Olesniczky Emilia kisasszony által.

3. „Eleven Hirlap.” Szerkeszti előszóval és telefon utján a „Szilág-Somlyó” szerkesztősége számos külmunkatárs és az e célra felkért több urhölgyek közreműködésével. több irodalmi kitűnőség támogatásával. A rotációs gépen rögtön utánnyomott hirlap ugyancsak ez estén fog a jótékony cél javára elárusíttatni.

4. „Népdalok.” Czigány zenekísérettel, zongorán előadva báró Bánffy György ur által.

Szünet.

5. Szünet után tombola-játék.

Az estélyt vacsora követi, hol ételekről és italokról gondoskodva lesz.

Belépti-jegy: személyenként 80 kr. Család-jegy 2 frt. Kezdeté esti 7 órakor. — Jegyek előre válthatók Telegdy Márton ur kereskedésében, este a pénztárnál.

Márczius 15-ike a megyében.

A márczius 15-iki ünnep rendezősége Zilahon két részre osztotta az ünnepélyt: nappalira és este- lre. A gyülekezés d. e. 10 órakor lesz, a mikor Kerekes József tanfelügyelő beszédet tart a városház erkélyéről. Azután a ref. collegium udvarán Somogyi Jenő gym. tanár az ifjusághoz intéz beszédet. Ugyanitt a collegium egyik növendéke Vörösmarty Jósátát fogja elszavalni. Az esti ünnep a városház nagy termében lesz, esti 7 órakor veszi kezdetét s műsora a következő: Ének, előadja a dalkör; szavalat, előadja Bársony Sarolta k. a.; alkalmi felolvasás, tartja Kónya László ev. ref. lelkész; Wesselényi arcképének megkoszorúzása után Somogyi Jenő szavalja a Talpra magyart! Ének, előadja a dalkör. Azután táncz. — Az esti részre belépti díj: első hely 50 kr, második hely 40 kr; álló hely 30 kr, tanuló-jegy 20 kr.

Tasnádán a március 15-ét a dalkör rendezi a következő műsorral: 1. „Apotheosis”, előadja a tasnádi dalkör. 2. Ünnepi beszéd, tartja: dr. Szadovszky József orsz képviselő ur. 3. „Hymnus”, előadja a tasnádi dalkör. 4. Szavalat, tartja Léderer Zsigmond ur. 5. „Élj őseink hazája”, előadja a tasnádi dalkör. Az ünnepélyen a helybeli derék zene-egyesület is közreműködni fog. Az ünnepélyt, mely 5 órakor veszi kezdetét és Tömpe Lajos vendéglőjében fog megtartatni, ugyanott társasvacsora követi.

Márczius hó 15-ét Szilág y-Csehb en is meg fogják ünnepelni. Az ottani magyarság ezen ünne- pet már több éven át igazi hazafini lelkesedéssel tartotta meg s most is nagyban folynak az előkés- zületek az ünnep sikerének érdekében. A rendezést az idén is a dalegylet vállalta magára s az érde- kesnek ígérkező estély programja a következő: 1. „Szózat”, énekl i a dalegylet; 2. felolvas Magyar i János; 3. szaval Pojlák Mariska k. a.; 4. Népdal- egyveleg, énekl i a dalegyleti vegyes kar; 5. szaval Bardócz Pál és 6. „Hymnus”, énekl i a dalegylet. A tiszta jövedelem fele része az E. M. K. E. és fele része a dalegylet javára fog fordíttatni.

Különfélék.

* A „Szilág-Somlyó” közelebbi száma azon okból, hogy a március 15-én tartandó ünnepélyek leírását olvasóink idejében kaphas- sák, csak vasárnap jelen meg. A szerkesztő- ség készséggel adott volna külön kiadást is; de az a felhalmozott nyomda munkák miatt technical akadályokba ütközik.

* **Kinevezés.** A magyar kir. igazságügyminiszter a sz.-somlyói kir. járásbíróshoz aljegyzővé Lédereker Zsigmond tanácsi kir. járásbírósi joggyakornokot nevezte ki. Gratulálunk!

* **A járásbíróság bucsuja.** Dobolyi István kir. járásbíró negyven évi szolgálat után saját kérelmére nyugdíjaztatott. A szép tehetségű, hivatalnokai által meleg ragaszkodással szeretett főnök nyugalomba vonulta a legőszintébb sajnálattal töltte el azokat, kik vele a hivatalos pályán naponként érintkezve sok oldali műveltsége és szigorú igazságszeretete mellett egy igazán nemesen érző szívet ismertek fel benne. Igazán jó akaró készséges támogatója volt ő mindazoknak, kiket jó sorsa hivatalnoki minőségben körébe rendelt; viszont a törvénykező felek egy szolgálatkész, igazságos és talpig becsületes tisztviselőt vesztenek el benne. Ezen érzelmeknek kívánt hangot adni a sz.-somlyói járásbíróság hivatalnoki kara, midőn a derék bíró nyugdíjaztatása alkalmából márczius hó 3-án hivatalos helyiségében felkereste a szeretett főnököt. A tisztviselői kar vezetője ifj. Kulín Imre kir. aljárásbíró a következő meleg hangú beszédet intézte a járásbíróhoz: „Tekintetes kir. járásbíró ur! Nehéz és küzdelemteljes 40 évet töltött el a tekintetes járásbíró ur a közügy szolgálatában s hogy ezen idő alatt mily kitartás, erély, férfiaság és becsületességgel szolgált a közügyet és édes magyar hazánkat, annak méltánylása a mi kis körünkön kívül esik; éppen azért ide jövetelünknek nem az volt a célja, hogy ezen általunk úgy is jól ismert érdemeket felsoroljam; nem is az, hogy a pihenés édes örömeit képzeletében felidézsem. Idejövételünknek egyszerűen az volt a célja, hogy a tek. járásbíró urtól, ki mint ezen hivatal vezetője mindnyájunknak szerető édes atyja, tanácsadója, lekötelező s elnéző főnöke volt, nyugdíjaztatása alkalmából ünnepélyesen mondjunk „isten hozzád!” Ezen alkalommal is emberi gyarlóságunknál fogva önzően, kérésrel járulunk elébe s reméljük, hogy az mintán annak indító oka nem a furfangos agy, hanem mindnyájunk szívében gyökerezik, meghallgatásra talál; kérésünk pedig az, hogy minket, a kik mindannyian szívünk tiszta melegével szeretjük és igazán tiszteljük, tartson meg jóindulatában s ezzel egyidejűleg engedje meg azt, hogy emlékének felélenkítése végett, ezen mindnyájunk arczképét magában foglaló albumot átnyújthassuk! Eltesse az Isten sokáig!” A szónoki hérvél elmondott beszédre szívből jövő lelkes „éljen!” felelt s átnyújtott a kir. járásbíróság személynézet által készített album, mely 18 arczképet foglal magában, köztük a kir. közjegyző fényképével s a ezimlapon a következő felirattal: „Tekintetes Dobolyi István kir. járásbíró urnak nyugalomba vonulta alkalmával, őszinte tisztelete és szeretete zálogául, a sz.-somlyói kir. járásbíróság tisztikara.” A nyugalmazott járásbíró kellemes meglepetéssel fogadta a díszes albumot, mely olajfa táblával, olajfa állványon, a tábla külsején „D. I.” monogrammal, fölötta őt áru koronával s ezüst kapocsosal van ellátva. Kiállításra becsületére válik a Posner K. Lajos budapesti cégnek. Mély megindulással válaszolt a szónok beszédére, megköszönve a figyelmet, a ragaszkodást. Azután egyenként kezét fogott a bírakkal és hivatalnokokkal és pár szóban érzékeny búcsút vett tőlük. Mi a magunk részéről is mint a közvélemény tolmácsai kívánjuk, hogy a szeretett bíró még hosszú ideig éljen családja javára s találjon nyugalmat, meglegedést még számos éveken át!

* **„A Wesselényi-egylet”** Zilahon a múlt vasárnap felolvasó estélyt tartott. Az est műsorát most is a dal-kör sikerült éneke nyitotta meg, mely után Pungur Gyula polg. isk. igazgató tartott érdekes felolvasást a természetrajz köréből. Sok tapsot aratott Kabós Hedvig k. a. felső-leányiskolai tanítónő szavaiat; Arany János „Ráchel siralma” c. gyönyörű elegiját szavalta. Somogyi Jenő ref. gimnáziumi tanár a megelőző felolvasó estély egyik tárgyának mintegy folytatásául, a nőknek a történelmi korban való társadalmi állását vázolta felolvasásában. Felolvasását a nagy költő ama szavaival végző „Magyar hölgynek születtél, áldd érte sorodat!” — A „Dalkör” népdalokat énekelt. Ezután pedig megkezdődött a tánc s folyt jó kedvvel éjféltáncig.

* **Új irodalmi társaság Erdélyben.** Kolozsváron br. Bánffy György elnöklété alatt hírlapírókból és tekintélyes irodalmi férfiakból álló értekezlet kimondotta az erdélyrészi irodalmi társaság megalakulását. Ideiglenes elnökül Bánffy György báró, titkárnak pedig Csernátoni Gyula választott meg. Az alapszabályok és a program kidolgozására Éjszakai Károly elnöklété alatt egy teljesen szabad hatáskörrel felruházott bizottság küldetett ki. A társaság iránt az erdélyi részekben rendkívül nagy az érdeklődés.

* **Értesítés.** A szilágymegyei Wesselényi-egylet igazgató választmányának f. évi március hó 12-én d. u. 3 órákor a vármegyeház tárgmében tartandó rendes havi gyűlésében tárgyalatni fognak: 1) A sz.-udvarhelyi pusztulásban levő magyarság érdekében teendő intézkedésekre vonatkozó elnöki előterjesztés. 2) netáni indítványok. Zilah, 1888. március 6. Szikszai Lajos egyll. alelnök. Kiss Emil egyll. id. titkár.

* **Kérelem hölgyeinkhez.** A március 15-iki estély rendező bizottsága ez uton tisztelettel kéri hölgyeinket, hogy a tombola játékhoz szükséges nyeremény tárgyakat f. hó 14-éig Nagy László egyleti alelnök urhoz beküldeni sziveskedjenek.

* **Főuri ballet jótékony célra.** Az erdélyi mágna-sok műkedvelői előadása, melynél érdekesebbet nem egy-hamar láttak, Erdély legzesebb közönségét vonzotta a kolozsvári színházba. A nézőtér fényre a théâtre paré-hoz hasonlított. A ballet előtt, melyet méltó kíváncsisággal várt mindenki, az „Apród” című egy felvonásos drámolettet játszották meglepő ügyesen. A szerepek így voltak felosztva: Jolánta: Bölönyné Nedecky Ferike, Renato (Jolánta atyja): Teleky László gróf, Olivero gróf: Varró László, Ferdinándó (Olivero apródja): Malonyay Dezső, inas. Almásy Imre gr. Bölönyné asszony pompás koszorút és bokrétát kapott. Ezután Rigó Anna tehetséges zongoraművész, kit az öreg Brassai Sámuel képzettetett ki, a Faust keringőt játszott. Kempner Pálné szül. Güntner Ida asszony a „Windsori vig. nők”-ből énekelt egy áriát német szöveggel, de azért zajos tapsok közt. Mindez azonban csak bevezetője volt az igazi estének. Az erdélyi részek főurai a „Bécsi keringő”-t fényes sikerrel mutatták be. A costumek izlé-ses, korhű volta, a táncoló hölgyek bája, a „corps de ballet”-et képező tíz gyönyörű apró leány, a práterjele-nél különösen rendezett humoros képe, elragadta a közön-séget. A táncokat Luigi Mazzantini, a bécsi operaház balletmestere tanította be, ki már két hét óta időzik Kolozsvárott. A próbákat Teleki Domokosné grófasszony palotájában tartották. Nagy elragadtatással szólnak a lapok báró Bánffy György országgy. képviselőről, kinek első sorban érdeme eme az országban páratlanul álló eszme keresztül vitele. Nagy kitartás, buzgóság és tapintat kellett hozzá, hogy a nemes báró azt ily kitűnő sikerrel keresztül vigye. Ez az egy ge-nialis ötlet és annak ily fényes megoldása elég lenne arra, hogy a nemes báró nevét országosan ismert és népszerű alakká tegye. Büszkéek vagyunk reá, hogy őt magunkénak mondhatjuk.

* **A szilágymegyei nőegylet** 1887. december hó 20-án és február hó 2-án tartott fillérestélyi jövedel-mének kimutatása. — Beléptijegyekből 120 frt 20 kr, aláírás és felülfizetésből 73 frt 80 kr, ételek és italok előrusztásából 159 frt 46 kr, összesen 355 frt 46 kr, kiadás 137 frt 80 kr. Tiszta jövedelem 215 frt 66 kr. Felülfizettek: Ajtai Albert 2 frt, Ajtai Endre 2 frt 20 kr, Bölöni Sándor 2 frt, Brüll Sámuelné 1 frt, özv. Bogdány Mártonné 50 kr, Benedek Józsefné 1 frt, Ecsedi Józsefné 1 frt, Finger Lajosné 3 frt 50, Fábry Józsefné 1 frt 50, Goldglanc Jónásné 50 kr, Gencsy Sándor 1 frt 40 kr, Griger György 90 kr, Henter Lászlóné 2 frt, Halliarszky Sámuelné 1 frt, Hubert Ivánné 1 frt 50 kr, Kiss Józsefné 2 frt, Katona Sándorné 50 kr, Krá-csovics Ferencné 50 kr, dr. Kopp Gyula 1 frt, dr. Kálmán Ignác 1 frt 40, Kenderesi Lajos 20 kr, Erdődi Lászlóné 1 frt, Gal Katalin 1 frt, Farnas Jánosné 50 kr, Lázár Antalné 1 frt 50 kr, Lang Józsefné 1 frt 50 kr, László Józsefné 50 kr, Lukácsffy Ödönné 1 frt, özv. Lukács Gusztávné 40 kr, Kozits Béla 60 kr, Csomortányi Péter 60 kr, Gal Istvánné 20 kr, Faragó Sándor 40 kr, Kedves Györgyné 1 frt, Mártonffy Istvánné 50 kr, Hantius Franciska 50 kr, Nagy Ferencné 1 frt 10 kr, Nagy László 1 frt 10 kr, Nagy Domokos 40 kr, Nagy Ferenc 1 frt, Nics Pál 60 kr, Páskuj Antalné 1 frt, ifj. Páskuj József 2 frt 20 kr, Pavlik Sándorné 20 kr, Porjes Sámuel 70 kr, Papp Pongrác 60 kr, id. Páskuj István 60 kr, Páskuj Antal 60 kr, Posner Ábrahám 80 kr, Jeney Béla 60 kr, Réner Albert 60 kr, Ruzska István 1 frt 60 kr, Ruzska Ignác 60 kr, Róth Dezsőné 1 frt, Szénásy Miklósné 50 kr, Schvartz Ignácné 1 frt, Szabó Jánosné 50 kr, Somogyi Kálmán 1 frt 60 kr, Surányi Gyula 10 kr, Salda József 60 kr, Szalgáry Józsefné 1 frt, Szilágyi Jánosné 40 kr, Smeták János 40 kr, Bogdán István 30 kr, Gyulai Endre 1 frt, Toth Jánosné 1 frt, Tegledy Márton 20 kr, Tóth Lajosné 1 frt, Tolnai Mik-lós 60 kr, Trusza Lajos 1 frt, Toperczer Gyula 20 kr, Vischán Elek 1 frt, Virág Lajos 2 frt, Váradi Ede 20 kr, Vitman Ágoston 60 kr, Varda Istvánné 1 frt, özv. Zay Sándorné 50 kr, Zipfinger Péter 60 kr. Az estelyeken közreműködők, valamint a nemes cél iránt érdeklődő közönség fogadja a bizottság hálás köszönetét. — A rendező-bizottság nevében: Ruzska István, egyleti pénztárnok.

* **Menyit ér az orosz rubel?** Berlinben a napok-ban az orosz rubel 173-10 márkával jegyeztetett, vagyis 173 német márkáért 100 papírrubelt lehetett kapni. Ez volt a rubelnek a legalacsonyabb jegyzése a krími há-boru óta, mert még az orosz háború alatt is a rubel Berlinben állandóan 200 márkán felül jegyeztetett. Az orosz papírpénz most 86 százalékkal kevesebbet ér, mint az orosz aranypénz. Egy arany ötrubeles ugyanis egyenértékű lévén a Napoleondorral, osztrák értékben 10 ft 5 krt ér s így egy arany rubel értéke 2 ft 1 kr; ellenben a papír rubelért csak 1 ft 8 krt adnak osztrák értékben.

* **Szerk. üzenet.** Délezeg „Zs. urnak, Zilah. Csak jövő számunkban adhatjuk.

Tisztelt polgártársak!!

1848. március 15-ike a megváltás napja volt édes hazánkra nézve!

A polgári erény, a nemzeti kegyelet e nagy, jelentőségteljes napot a nemzet öröm ün-nepévé avatta fel.

E napon riadt fel a „Talpra magyar!” E napon lépett nemzetünk hosszas tespedés után a cselekvés terére! E napon viszhangozta mil-liók ajka e három szót: „Szabadság! Egyenlő-ség! Testvériség!”

A nemzeti kegyelet nevében fordulunk hozzátok tisztelt polgártársak, midőn e nagy nap illő megünneplésére felhívunk benneteket! Vegyetek részt e magasztos örömműnnepen azzal, hogy a kaszinó által a színház helyiségében ren-dezett ünnepélyen mentül számosabban jelenje-

tek meg, lobogózzátok fel házaitekot és a nagy nap estéjén világítsátok ki ablakaitokat, je-léül annak, hogy lelketekben a hazaszeretet soha ki nem alvó lánggal ég.

Eljen a szabadság, egyenlőség, testvériség!
Eljen a magyar hazá!

A márczius 15-iki nemzeti ünnepély rendező bizottsága!

A közönség köréből.*]

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Szilágymegyei” f. évi 8-ik számában Dél-czeg Zsigmond zilahi lakos körégyártó iparostól a zi-lahi első temetkezési társulat közelebb tartott tisztújító közgyűlésére vonatkozólag egy közlemény jelent meg, mely csakély személyemmel is foglalkozik s engem gyanusítani s pellengérezni kíván, a következőket áll-lítván:

„Személyeskedni nem óhajtok, azonban nem hall-gathatom el megjegyzés nélkül a Cserevnyák János volt pénztárosra vonatkozó részét a közleménynek. En nem vonom kétségbe jóakarátát, de igen képességét. Ezért is felkérem a nagyközönséget, különösen anonym urat, sziveskedjenek a társulati pénztárnál megtekinteni a Cserevnyák ur által vezetett számkönyveket, s meg-győződnek, hogy azok telvék kihúzóak, igazítások s a számokat elfedő tinta foltokkal annyira, miszerint számadás alapját egy általában nem képezhetik, mit ily állapotban tünni vétkes mulasztást képez. Szolgá-ljanak még izelítőül a Somogyi Sámuel, özv. Kovács Já-nosné, Szabó Antal, Prodán Tódorné esetei, kiknek a könyvébe tett bevezetés nem egyez meg a főkönyvro-vatával és nem tudni, ha vajjon nem derül-e ki több hasonló eset! És, hogy ez nem rágalom, tessék meg-győződni róla!”

Ha a maga valóságában elmondta volna D. Zs. ur a dolgot, nemcsak úgy odavetöleg, nem volna okom a tek. szerkesztő urnak alkalmatlankodni; mert minden józan gondolkozásu ember átlátná, hogy korholni és pellengérezni való cselekvény elkövetése engem nem terhel.

A dolog úgy áll, hogy én mint kis iparos, a ki kettős könyvvezetést nem tanultam s avval nem is fog-lalkoztam tiszteltetvén meg a zilahi temetkezést se-gélyző társulat pénztárnokságával, megvallom nem levén mellettem a könyvvezetésben oly avatott egyén, mint D. Zs. urnak a hírlapi közlemény írásra, köny-velésem hagyott fenn kívánni valót s ennek természe-tesen nyoma van a könyvekben, mert a számvizsgáló bizottság észrevételeit oda bejegyezte, de hogy ezért könyveim számadás alapját ne képezhetnék, azt rossz akarat nélkül csak az állíthatja, a ki nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy a kifogásolt könyvek alapján a számvizsgáló bizottság a számadást akadály nélkül össze állította, s hogy annak megjegyzései D. Zs. ur által gyanuba hozni kívánt tiszta kezűségemet legtávo-labbról sem érintik.

A mi a Somogyi Sámuel, Kovács Jánosné, Szabó Antal és Prodán Tódorné könyvesekjőket illeti, ide csatolom azoknak erre vonatkozólag kiállított nyilat-kozataikat.

Mintán mindezek hasonló eseteket tárgyaznak a nagyközönség tájékoztatására álljon itt a Somogyi Sá-muel uré:

Nyilatkozat.

Alulírott sajátkezűleg aláírt nyilatkozatomat adom arról, hogy a „zilahi temetkezést segélyző társulat” volt pénztárnoka Cserevnyák János ur kezé-hez több könyvesekjőre befizetett halotti díjak azokba pontosan beíratk, kivéve egy könyvesekjét, a melybe 4 halotti utáni díj beírva nem lett. Azonban ezen mun-kahalmazból eredő tévedésért őt kárhozzatni, avagy a miatt a rossz akaratot constatálni a legrosszabb indu-lattal sem lehet, mert a kérdéses összegnek elnaplózása és a főkönyvbeni elkönyvelése által teljesen igazolva van jóhiszeműsége, annyival is inkább, mert mielőtt a tévedés az új pénztárnok által észrevételett, a kérdéses összeg már elkönyvelve és az új pénztárnoknak átszá-molva volt.

A kik tehát volt pénztárnok Cserevnyák János urat ezen tévedésért kárhozzatják, azokból csupán a rosszhiszeműség látszik ki.

Kelt Zilahon, 1888. február hó 27-én.

Előttünk: Somogyi Sámuel, s. k.
Kiss József s. k. zilahi lakos.
Szabó József s. k.

Ezekből a tek. szerkesztő ur és a nagyközönség meggyőződhetik, hogy engem csak tévedés és feledé-kenység, de nem rossz akarat terhelhet, s hogy rossz akarat nélkül tiszta kezűségem és megőrzött becsületes-ségem iránt kételyt támasztani nem lehet.

Tisztelettel lévén a tekintetes szerkesztő urnak Zilah, 1888. február 28-án.

Alázatos szolgálja:

Cserevnyák János
zilahi iparos.

Nyilatkozattevő négy hiteles alakban kiállított bizonylatot csatol be azon felektől, kiknek kárára áll-lítolag visszaélést követett volna el. Ezek a becsatolt okmányok Cserevnyák János urat teljesen fedezik az ellene emelt vád ellenében. Szerk.

*) Az e rovat alatt megjelenő dolgokkal összefüggő le-velezésnek díjtalanul helyet adunk. A felelősség a beküldöt-Szerk.

Hirdetések.

Hirdetmény.

A megye által rendelt s nálam gyárilag készült **ebvéd-jegyekhez** czélszerű móddal használható **nyaköveket** és **szájkosarakat** többféle kiállításban s nagy mennyiségben készítettem, s azok meglepő olcsó áron minden járás fő-szolgabírói hivatalnál kaphatók.

Becses figyelmébe ajánlom továbbá a n. é. közönségnek új gépezetekkel berendezett **rézműves, érczöntőde és gépjavitó műhelyemet is**, mely által bármínemű e szakba vágó munkálatok korszerűen, a legpontosabban és jutányos árért készülnhetnek.

Kiváló tisztelettel:

Posner Ábrahám,
okl. gépész és rézműves
Szilágy-Somlyón.

5—6

Hirdetmény.

Sz.-Somlyón Bökény-utcában, egy igen kényelmes 5. szobával, konyha, kamarával, kettős pincével, 12 lóra való istállóval, egy 8 öles színnel, s az udvaron kitűnő vízzel kuttal ellátott nemesi telek, a hozzá tartozó nemesi jogokkal együtt örök áron eladó, esetleg bérbe kiadó.

Értekezhetni

Juhász József
tulajdonossal.

2—3

Szilágyvármegye alispánjától
2336—1888. k. ig. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye sz.-somlyói szolgabírói járásban az elhalálozás következtében megüresedett járás orvosi állomás betöltendő lévén, felhivnak mind azok kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy képességüket és eddigi szolgálataikat is igazoló pályázati kérelmüket hozzám folyó évi mártius hó 17-ig bezárólag annál bizonyosabban adják be, mivel a később beérkező kérelmek figyelembe vétetűni nem fognak.

A betöltendő állomás 350 frt fizetés és 150 frt fuvarbér általánnyal javadalmaztatik,

a kinevezendő orvos azonban Sz.-Somlyón, lakni és az ottani vármegyei kórházban az orvosi teendőket külön díjazás nélkül ellátni köteles.
Zilah, 1888. február 23.

2—3

Sziksza Lajos
alispán.

454—1888. polg. sz.

Idéző hirdetmény.

Ifj. Bölöni Sándor felperesnek Kövály János s társai alperesek ellen a sarmasági 537. sz. tjkvben 689. hrsz. a. erdőség arányos felosztása iránt fentirt számú végzéssel a megengedhetőség tárgyában alant irt kir. törvényszék helyiségébe tárgyalási határnapul 1888. évi ápril hó 4-ik napja d. e. 9 órája kitűztetvén, a Gencsy család ismeretlen tagjai, valamint lehető érdekelték megjelenésre oly felhívással értesítettnek, hogy az arányosítási kereset példánya a zilahi kir. törvényszéknél és Sarmaság község főbírójánál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

A kir. törvényszék üléséből. — Zilah, 1888. február 6-án.

Szeőke Bálint,
elnök.

Bokor István,
jegyző.

1—1

MEGHÍVÁS.

A „KRASZNAMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR-
EGYESÜLET SZILÁGY-SOMLYÓN”

1888. évi márczius hó 18-ik napján, d. e. 10 órakor,
Szilágy-Somlyón, saját üzlethelyiségében,

XIX-ik ÉVI RENDES

KÖZGYÜLÉSET

tartandja, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívom.

A közgyűlés tárgyai:

Az 1887. évi üzletről jelentés, forgalomkimutatás s vagyon-mérleg, — a tiszta jövedelem felosztása, — a jelzálog-kölcsön üzlet iránti javaslat kapcsolatban alapszabály módosítással, — igazgatóság és felügyelő-bizottság választása és az alapszabályok 67-ik §-a szerint a közgyűlés eleibe tartozó más ügyek.

Szilágy-Somlyón, 1888. márczius 1-én.

Rener Albert,
elnök.

1—2

Épen most jelent meg és minden könyvkereskedésben kapható a magyar közlekedési vállalatok

Utmutató
Utmutató
Utmutató
Utmutató
Utmutató

hivatalos menetrendkönyve

II. (márczius—április) füzete

a magyar, osztrák, közös és külföldi közlekedési vállalatok legújabb menetrendjeivel, hazai és külföldi utirányokkal, közép Európa térképével s számos hasznos tudnivalóval.

Ezen egyedüli magyar menetrendkönyv nemcsak Magyarországon és Ausztria összes vasutjainak, a Dunagőzhajózási társaságnak s a tengeri hajóknak menetrendjeit, az indulási és érkezési időnek állomásról állomásra való legpontosabb megjelölésével tartalmazza, hanem a külföldi vasutakkal és hajókkal való közvetlen csatlakozásokról is megbízhatóbb értesítést nyújt.

1—1

Kiadóhivatal:
Budapesten,
VII., Podmaniczky-utca
17. szám.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a **legelső és legnagyobb gyárakkal közvetlen összeköttetések** fogva azon helyzetben vagyunk, hogy bármely ilyenü fővárosi üzlettel **versenyezve, legjobb minőségű, tiszta, hibátlan**

Márvány, Gránit és Syenit

k ö v e k b ű l

S I R E M L É K E K E T

minden nagyságban, a legújabb és legszebb alakokban nagy választékban folyton készletben tartunk és a **legolcsóbb árakon** számítjuk.

Mindennemű **építkezési kőfaragó munkákat**, márvány vagy terméskövekből, ugyszintén **vasrácszatokat** a legjutányosabb árakért készítünk.

Mintákat és árjegyzéket bérmentve küldünk.

Teljes tisztelettel:

Veiszlovits Adolf és fia,
Nagyváradon, Olaszi, főutca.

1—12